

Ἐκ τῶν οὐσ. βλογητό, δι' ὃ ἰδ. βλογητός, καὶ χόρτο.

Φυτόν χρησιμοποιούμενον ὡς φάρμακον κατὰ τῆς ἀσθενείας βλοητό (ἰδ. βλογητός 2ε).

βλόγι τό, ΜΦιλήντ. Γλωσσογν. 3,77 βλόγ' Θράκ. (Αἰν.)

Ἐκ τοῦ ρ. βλογῶ.

Συνήθως κατὰ πληθ., προσευχή.

βλογιά ἡ, εὐλογία λόγ. κοιν. καὶ Πόντ. (Οἶν. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) εὐλοῖα Μεγίστ. Πόντ. (Κοτύωρ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) εὐλογία Τσακων. εὐλογιά Ἄνδρ. Ἡπ. Θήρ. Θράκ. Κεφαλλ. Κρήτ. Κύθν. Κύπρ. κ.ά. — Λεξ. Μπριγκ. ἰβλογιά Θράκ. (Αἰν.) Λυκ. (Λιβύσσ.) Μακεδ. (Σισάν.) κ.ά. βλογία Καλαβρ. (Μπόβ.) Μέγαρ. Πόντ. (Ἀμισ. κ.ά.) βλουγίγα Λήμν. βλογιά κοιν. βλογιά Πελοπν. (Μεσσ.) βλουγιά βόρ. ἰδιώμ. βλουγιά Β.Εὐβ. (Ἄκρ. Στρόπον. κ.ά.) Ἡπ. (Ζαγόρ. κ.ά.) Θεσσ. Σάμ. Στερελλ. (Αἰτωλ.) κ.ά. βουλουγιά Μακεδ. (Βελβ.) βλόγισ Χίος ἀβλοῖα Ἀπουλ. Καλαβρ. (Μπόβ.) ἀβλογιά Σύμ. ἀβλουγιά Λήμν. ἀβλουγιά Ἡπ. Μακεδ. (Βλάστ. Σιάτ.) κ.ά. ὀβλογιά Καππ. (Σινασσ.)

Ἐκ τοῦ ἀρχ. οὐσ. εὐλογία = τὸ εὖ λέγειν, καλλιλογία, ἔπαινος.

1) Εὐλογία τοῦ Θεοῦ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους, τῶν ἱερέων πρὸς τοὺς ἰδιώτας καὶ τῶν γονέων πρὸς τὰ τέκνα κοιν. καὶ Ἀπουλ. Καλαβρ. (Μπόβ.) Πόντ. (Ἀμισ. Κοτύωρ. Οἶν. Σάντ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) Τσακων.: Ἡ εὐλογία τοῦ Θεοῦ μαζί σου! Τὴν εὐλογία σου, δέσποτα! (ἐπίκλησις πρὸς ἱερέα) κοιν. || Γνωμ. Ἀπ' ὅσπαι' πομπᾶς εὐλοῖαν κ' ἔδ' (ὁ παππᾶς διὰ τὸ σπῖτι του δὲν ἔχει εὐλογίαν, δηλ. δὲν κάμνει ἱεροτελεστίας εἰς τὸ ἰδικόν του σπῖτι) Χαλδ. || Ἄσμ.

Ἔλα εὐχή τῆς μάνας μου καὶ τοῦ γονεοῦ μου βλόγισ Χίος. Ἡ σημ. εἶναι καὶ μεταγν. Πβ. Π. Δ. (Δευτερον. 23, 5) «καὶ μετέστρεψε Κύριος ὁ Θεός σου τὰς κατάρας εἰς εὐλογίαν, ὅτι ἠγάπησέ σε» καὶ (Γένεσ. 27, 12) «μή ποτε ψηλαφήσῃ με ὁ πατήρ καὶ ἔσομαι ἐναντίον αὐτοῦ ὡς καταφρονῶν καὶ ἐπάξω ἐπ' ἑμαυτὸν κατάραν καὶ οὐκ εὐλογίαν». β) Εὐτυχία συνισταμένη ἐν τῇ πλησμονῇ ὑλικῶν ἀγαθῶν κοιν. καὶ Πόντ. (Ἀμισ. Οἶν. Κοτύωρ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.): Ἐχει τὴν εὐλογία τοῦ Θεοῦ ὅς τὸ σπῖτι του κοιν. Καλὴν εὐλογίαν! (εὐχή πρὸς τὸν λιγκῶντα) Κύπρ. Ὁ Θεός νὰ δῇ σε τὰ ἐφτά εὐλοῖας! (ὁ Θεός νὰ σοῦ δώσῃ τὰς ἐπτὰ εὐλογίας, νὰ σὲ ἀμείψῃ πλουσίως) Τραπ. Χαλδ. Ἐχάθαν τὰ παλὰ τὰ εὐλοῖας (ἐχάθησαν αἱ παλαιαὶ εὐλογίαι, δηλ. τώρα ὑπάρχει πενία) Χαλδ. || Φρ. Ὑαν κ' εὐλοῖαν (εὐχή τοῦ εἰσερχομένου εἰς ξένην οἰκίαν. ὕαν = ὑγείαν) Χαλδ. Διὰ τὴν σημασίαν πβ. Π.Δ. (Γένεσ. 39, 5) «ἐνύλογησε Κύριος τὸν οἶκον τοῦ Αἰγυπτίου διὰ Ἰωσήφ καὶ ἐγενήθη εὐλογία Κυρίου ἐν πᾶσι τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτῷ ἐν τῷ οἴκῳ καὶ ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ». 2) Δύναμις, ζωτικότητα, ἐπὶ προσώπων καὶ πραγμάτων Πόντ. (Κοτύωρ. Τραπ. Χαλδ.): Ὁ δεῖνα εὐλοῖαν κ' ἔδ' (δὲν εὐδοκιμεῖ, δὲν προκόπτει). Τὸ βούτυρον εὐλοῖαν κ' ἔδ' (τὸ βούτυρο δὲν ἔχει εὐλογία, δὲν πιάνει ὡς μὴ καλῆς ποιότητος). 3) Ἰερωσύνη Μακεδ. (Σισάν.): Νὰ χαρῆς τὴν ἰβλογιά σ'! (πρὸς ἱερέα). 4) Δῶρον ἀναμνηστικὸν προσφερόμενον ὑπὸ μοναστηρίου ἢ μοναχοῦ (δῶρον οἶονεῖ εὐλογημένον) Ἀθ.: Μοῦ ἔδωκε τὸ σταυρὸ γὰ εὐλογία. Τοῦ ἔδωκε εὐλογία ἕνα κομπολόι. Ἡ σημ. καὶ μεταγν. Πβ. Π. Δ. (Γένεσ. 33, 10-11) «εἰ εὐρον χάριν ἐναντίον σου, δέξαι τὰ δῶρα διὰ τῶν ἐμῶν χειρῶν... λάβε

τὰς εὐλογίας μου, ὥς ἡνεγκά σοι». 5) Μισθὸς μοναχοῦ ἢ ἀμοιβὴ διὰ συμβολὴν εἰς κοινὴν ἐργασίαν καὶ πᾶν ὅ,τι παρέχεται εἰς αὐτὸν ὑπὸ τῆς μονῆς του πρὸς διατροφήν Ἀθ. Ἡ σημ. καὶ μεσν. Πβ. Πρόδρομ. 3, 124 (ἐκδ. Heselting - Pernot) «καυκὶν κρασὶν οὐ δίδουν με τὸ λέγουν εὐλογίαν». β) Πᾶν τρώφιμον παρεχόμενον ὑπὸ μονῆς εἰς οἰονδήποτε Ἀθ. γ) Ἐλεημοσύνη Ἀθ.: Δὲν κόφτομε τὴν εὐλογία (δὲν παύομεν παρέχοντες ἐλεημοσύνην). Ἡ σημ. καὶ μεσν. Πβ. Μόσχ. Λειμωνάρ. 85 «κατὰ οὖν τὴν συνήθειαν οὐ δέδωκε τὴν εὐλογίαν τῇ ἀγίᾳ Πέμπτῃ καὶ τῇ ἀγίᾳ Παρασκευῇ». 6) Ἀρχιερατικὴ ἐπιχορήγησις παρεχομένη εἰς τὸν ἀρχιερέα παρ' ἐκάστης οἰκογενείας (ἢ σημ. διὰ τὴν παρεχομένην ὑπ' αὐτοῦ εὐλογίαν) Σύμ.

7) Ἀδεια παρεχομένη εἰς μοναχὸν ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου διὰ νὰ κάμῃ τι (δηλ. ἀδεια τοῦ νὰ κάμῃ τι διὰ τῆς εὐλογίας τοῦ ἡγουμένου) Ἀθ.: Πῆρα τὴν εὐλογία νὰ λείψω ἀπὸ τὸ μοναστήρι κάμποσες μέρες - νὰ κόψω ξύλα κττ. || Φρ. Ἐχει εὐλογία; (εἶναι ἐπιτετραμμένον ἢ ὑπάρχει καλὴ διάθεσις, οἶον: ἔχει εὐλογία νὰ μοῦ δώσῃς κρασί - τυρί - ψωμί; κττ.) Ἡ σημ. καὶ μεταγν. 8) Ὁ προσφερόμενος εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἄρτος πρὸς τέλεσιν τῆς λειτουργίας Ἀνδρ. Εὐβ. (Ἀνδρων. Αὐλωνάρ. Κάρυστ. Κονίστρ. Πλατανιστ.) Ἡπ. Θεσσ. Θήρ. Κέως Κύθν. Λέσβ. Πάρ. Πελοπν. (Κίτ. Μάν.) Σάμ. Σκῦρ. κ.ά. — Λεξ. Ἐλευθερουδ. Μ'Εγκυκλ.: Παροιμ. Μῆτι σύ, παππᾶ, βλογιά μῆτι μεῖς ἀντίδουρον (ἐπὶ στερήσεως πράγματος ὠφελίμου εἰς ὅλους) Σάμ. Ἡ σημ. καὶ μεσν. Συνών. ἀμνός 2 β, ἄρτος 2, ἀχράντα (ἰδ. ἀχραντος 2), βλογίδι, λειτουργιά, πρόσφορο. β) Τεμάχιον ἄρτου, ἐξ οὗ προσεκόμισεν ὁ ἱερεὺς τὰ ἅγια, φέρον τὴν σφραγίδα τοῦ Χριστοῦ ἢ τῆς Παναγίας Ἀθ. γ) Ἀντίδωρον Ἀθ. Εὐβ. (Ἀνδρων. Κονίστρ. Κουρ. Κύμ. Ὁξύλιθ.) Μέγαρ. Σκῦρ. κ.ά. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἄρτος 4. 9) Κατ' εὐφημισμόν. λοιμικὴ ἐξανθηματικὴ νόσος προσβάλλουσα ἀνθρώπους καὶ ζῶα κοιν.: Ἐπесе βλογιά. Τὸ παιδί ἔβγαλε - ἔχυνε τὴ βλογιά κοιν. Κακὴ βλογιά νὰ σὲ πιάσῃ! (ἀρά) Πελοπν. Συνών. ἀργυρῇ (ἰδ. ἀργυρός 4), βλάττα 3, βλογημένη (ἰδ. βλογῶ), βράσα, γλυκαμένη, γλυκειά (ἰδ. γλυκός), γλυκισμένη, μελιτάτη. Πβ. ἀγελαδοβλογιά, ἀνεμοβλογιά, ἀραποβλογιά. Ἡ σημ. καὶ παρὰ Λουκ. β) Κατὰ σημασιολογικὴν ἐπέκτ. ἢ οὐλή τοῦ ἐξανθήματος τῆς βλογιάς κοιν.: Τὸ πρόσωπό του εἶναι γεμάτο βλογιές κοιν. || Ἄσμ.

Θέλω νὰ βγάλῃς εὐλογιές, μὰ ὄχι τὸ θάνατό σου, νὰ λειώσουνε οἱ - ὦ - ὁμορφιές ποῦ ἔχει τὸ πρόσωπό σου Κρήτ. Συνών. βλογιοκομμάδα, βουλλοκομμάδα.

10) Νόσος τῆς ἀμπέλου καθ' ἣν γεννῶνται μελανὰ στίγματα ἐπὶ τῶν νεαρῶν βλαστῶν ΠΓεννάδ. 95 ΓΣακελλοπ. Παθήσεις στ' ἀμπέλι 57 — Λεξ. Βλαστ. 447 Πρω. Δημητρ.

11) Νόσος τῶν μελισσῶν Πελοπν. (Μεσσ.)

Ἡ λ. ὡς κύριον ὄν. ὑπὸ τὸν τύπ. Εὐλογία Κεφαλλ. Βογιά Πελοπν. (Ἡλ.) Ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. Βλογιά τοῦ Ἀγίου Κρήτ.

βλογιάζω, εὐλογιάζω Κεφαλλ. — ΔΠαχτίκ. Δημῶδ. Ἄσμ. 49 — Λεξ. Μπριγκ. βλογιάζω Α.Ρουμेल. (Φιλιπούπ.) Ἡπ. Πελοπν. (Λιγουρ.) κ.ά. βλονγιάζον Στερελλ. (Ἀράχ.) κ.ά. βλουγιάζον Ἡπ. (Ζαγόρ.) Στερελλ. (Αἰτωλ.) Παθ. εὐλογιάζομαι Κύπρ. Μετοχ. βλογιασμένος σὺνήθ. βλονγιασμένους βόρ. ἰδιώμ. βλουγισμένους Στερελλ. (Αἰτωλ.) κ.ά.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βλογιά.

1) Ἐνώνω διὰ γάμου, ὑπανδρεύω ΔΠαχτίκ. ἐνθ. ἀν.: